

(18. 1.)

VOORLOOPIG VERSLAG DER COMMISSIE
VAN RAPPORTEURS.

Het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Nu te verwachten is, dat eerlang met de werken der Maas-kanalisatie op Nederlandsch grondgebied zal worden begonnen, werd hulde gebracht aan den Minister REGOUT, die het oorspronkelijk ontwerp betreffende de zeer gewenschte kanalisatie van de Maas in Limburg heeft ingediend en aan wiens beleid te danken is dat eene waterverbinding van de Belgische grens af zal kunnen worden tot stand gebracht ook zonder medewerking van België. Het werd toegejuicht, dat deze Minister het wetsontwerp van zijn ambtsvoorganger heeft gehandhaafd. Echter werd de hoop uitgesproken, dat dit wetsontwerp slechts een eerste stap zal zijn om te komen tot een geheele regeling der kanalisatie. Men wenschte er op te wijzen, dat deze werken moeten beschouwd worden als een deel van de geheele Maas-kanalisatie in Limburg en dat de uitvoering der werken boven Maasbracht tot aan de Belgische grens spoedig zal moeten volgen. Dit klemt te meer waar uit de Memorie van Toelichting op dit wetsontwerp blijkt, dat de uitvoering der werken alleen op eigen gebied kan geschieden, omdat het voortzetten van den waterweg tot de Belgische grens mogelijk is gebleken, ook zonder de medewerking van België, door den aanleg op Nederlandsch gebied van het ontworpen lateraal kanaal. Wel zal dit kanaal aan ons land allicht iets meer kosten, omdat daarbij geldelijke medewerking van België uit den aard der zaak is uitgesloten, maar deze kosten zullen aan de Nederlandsche nijverheid ten goede komen en Nederland voor wat betreft den kolenvoorraad van het buitenland minder afhankelijk maken, hetgeen zeker een groot voordeel is. Aangezien men door het laterale kanaal tot dicht langs

de kolennijnen komt, zal alleen een zijkanaal naar Heerlen noodig zijn. Bovendien is te verwachten, dat de kolen steeds meer ingang zullen vinden. Met het oog op de groote kosten van het geheele werk en de mogelijkheid, dat de uitvoering uit dien hoofde aanzienlijk zou worden vertraagd, werd het door sommige leden wenschelijk geacht een deel der uitgaven te dekken door eene matige heffing van de gebruikers, die wegens de goedkoopere vervoergelegenheid over den nieuwen waterweg aanzienlijke voordeelen zullen genieten.

Toch opperden eenige leden bedenkingen tegen de hooge kosten, welke aan dit voorgenomen werk zullen moeten besteed worden. Een bedrag van 40 miljoen gulden is er mede gemoeid en het is niet onwaarschijnlijk, dat dit niet toereikend zal blijken. Zij vonden een dergelijke uitgave buitengewoon hoog voor een mijngebied, dat toch slechts een beperkten afvoer zal opleveren, terwijl overigens daar de industrie niet zeer belangrijk is.

Dit laatste werd weersproken door andere leden die er op wezen, dat ook in het mijngebied de industrie reeds thans niet ontbreekt en tot grootere ontwikkeling zal komen door de bezuiniging, welke van het vervoer te water het gevolg zal zijn.

Sommige leden hadden er bezwaar tegen, dat dergelijke belangrijke wetsvoorstellen aan de Volksvertegenwoordiging worden aangeboden in den vorm van verhooging van een hoofdstuk der Staatsbegroting en niet, zooals geschied is met b.v. de werken van het Noordzeekanaal en het Merwedekanaal, in een wetsontwerp waarin het werk in zijn geheel wordt omschreven.

Deze laatste opmerking werd door andere leden beantwoord door er op te wijzen, dat aangezien het voorstel niet als onderdeel van de Staatsbegroting zelf maar als afzonderlijk verhoogingswetsontwerp is ingediend, aan de leden de volle gelegenheid gegeven werd de zaak geheel afgescheiden van de begroting te behandelen, terwijl de Memorie van Toelichting alle gewenschte gegevens verstrekt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 5den Maart 1915.

VAN DER FELTZ.

DRUCKER.

DE VOS VAN STEENWIJK.

BOSCH VAN OUD-AMELISWEERD.

VAN BASTEN BATENBURG.

